17/05/2020

Σύναξη πάντων των Αρχιεπισκόπων και Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως

/ Ορθόδοξες Προβολές

Την Κυριακήν της Σαμαρείτιδος, κατ’ έτος, τελείται εν τω Οικουμενικώ Πατριαρχείω η εορτή της «συνάξεως» επί τη ιερά μνήμη «πάντων των εν Αγίοις Πατέρων ημών Αρχιεπισκόπων και Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως». Το πρώτον η εορτή αύτη εθεσπίσθη προτάσει του νυν ευκλεώς Πατριαρχούντος Αυθέντου και Δεσπότου ημών κ.κ. Βαρθολομαίου του Α΄.

Ούτως η Α.Θ.Π., ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, άμα τη εκλογή Του εν έτει 1991 μ.Χ., προέτεινεν εις την Ενδημούσαν Σύνοδον κατά την συνεδρίαν της 24ης Οκτωβρίου 1991 μ.Χ. την θέσπισιν κοινής εορτής πάντων των προκατόχων Αυτού Αγίων Πατριαρχών, από του ιδρυτού της Βυζαντίδος Εκκλησίας, Πρωτοκλήτου Ανδρέου, και του υπ’ αυτού κατασταθέντος πρώτου επισκόπου αυτής Στάχυος (38 – 54 μ.Χ.) έως και του Οικουμενικού Πατριάρχου Κυρίλλου του ΣΤ΄ (1813 – 1818 μ.Χ.) απαγχονισθέντος παρά την θύραν της Μητροπόλεως Ανδριανουπόλεως την 18ην Απριλίου 1821 μ.Χ. – «Ούτω θα έχομεν την ευκαιρίαν ίνα επικαλούμεθα την χάριν και την προς Κύριον μεσιτείαν αυτών υπέρ της Μητρός Εκκλησίας και υπέρ ημών αυτών» είπεν ο Πατριάρχης ημών εις εκείνην την συνεδρίαν.

Συνοδική δε αποφάσει, κατά την συνεδρίαν της Αγίας και Ιεράς Συνόδου της 19ης Νοεμβρίου 1991 μ.Χ., εθεσπίσθη η εορτή αύτη και έκτοτε εορτάζεται πανηγυρικώς και εκκλησιοπρεπώς εις την καθέδραν του Οικουμενικού Πατριαρχείου και δη δια τελέσεως Πατριαρχικής και Συνοδικής Λειτουργίας, εν τω Πανσέπτω Πατριαρχικώ Ναώ του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του τροπαιοφόρου. Συνετάγη δε επί τούτω και ιερά ακολουθία, υπό του αοιδίμου υμνογράφου της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, Γερασίμου του Μικραγιαννανίτου, συμψαλλομένη κατά την Κυριακήν της Σαμαρείτιδος, μετά της του Πεντηκοσταρίου ακολουθίας, καθά το Τυπικόν της Μεγάλης Εκκλησίας διακελεύει. Ο δε, εκ των μελών της σεβασμίας Ιεραρχίας του Οικουμενικού Θρόνου, Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου, υπέρτιμος και έξαρχος πάσης Χαλκιδικής, κ. Νικόδημος, εχάρισε εις την Μεγάλην Εκκλησίαν Ιεράν Εικόνα των Αγίων.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.
Βυζαντίου ποιμένες καὶ περίδοξοι πρόεδροι, ὤφθητε σοφοὶ Ἱεράρχαι διαφόροις ἐν ἔτεσι· διὸ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὑμῶν τὴν πολιτείαν εὐφημεῖ· δι’ αὐτῆς γὰρ φωστῆρες περιφανεῖς, πυρσεύετε τοὺς κράζοντας· δόξα τῷ ἐνισχύσαντι ὑμᾶς, δόξα τῷ στεφανώσαντι, δόξα τῷ βεβαιοῦντι δι’ ὑμῶν, πίστιν τὴν Ὀρθόδοξον.

Ἕτερον Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χορείαν τὴν ἔνθεον, Ἱεραρχῶν τοῦ Χριστοῦ, συμφώνως τιμήσωμεν, ὡς Πατριάρχας σοφούς, καὶ θείους ἐκφάντορας· οὗτοι γὰρ δεδεγμένοι, τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, ὤφθησαν Ἐκκλησίας, ἀληθεῖς ποιμενάρχαι, πρεσβεύοντες τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Τοῦ Βυζαντίου τοὺς ἁγίους ποιμένας, ὡς Ἱεράρχας τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ ἀρετῶν δοχεῖα πολυτίμητα, πάντες εὐφημήσωμεν, ἐν μιᾷ συμφωνίᾳ, πρὸς αὐτοὺς κραυγάζοντες· ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ ἐπηρείας ῥύσασθε ἡμᾶς, Ἀρχιεράρχαι Χριστοῦ ἐνθεώτατοι.

Μεγαλυνάριον
Κωνσταντινουπόλεως τοὺς σοφούς, καὶ κλεινοὺς Ποιμένας, εὐφημήσωμεν, οἱ πιστοί, τοὺς ἐν διαφόροις, ἐκλάμψαντας τοῖς χρόνοις, ὡς Ἐκκλησίας στύλους καὶ ἑδραιώματα.

πηγή: saint.gr